

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Nu lader os takke af hjertens grund

74r

| IIII. En gammel sang/ om vor
Herris Jesu Christi pine oc Død/
vdtagen aff den Bog/ som Her
Michel sognepræst i Othense/ til
Sancte Albanj Kircke/ screff om
Jomfru Mariæ Psaltere/ til
Dronning Kirstine/ Aar *etc.* 1496.
Oc kand den siungis met de
Noder/ som/ Kom Gud skaber O
hellig Aand/ siungis met.

NV lader oss tacke aff Hiertens grund
Gud for sin Naade oc store miskund
Hand hæffuer oss løst fra Helffuedis nød/

Hand handet oss iose na fremmeds hnd/

Oc friid oss fra den euige Død.

Der Jesus aad sin siste mad/

Jngen aff hans Discipler vaar da glad/

Met dem hand baade sad oc stod/

Gaff dem sit Legem oc dyrebar Blod.

Hand tode deris Føder met hender sine/

Før hand vilde taale den haarde pine/

Judas vaar da i haaben met/

Baade liff oc Siel sette hand der ved.

Judas en Skalck iblant dem alle/

Jesum monne hand sin Mester kalle/

74v

|Hand sagde/ haffuer ieg her skyld iblant/

Jeg loffuer dig gaat met Mund oc haand.

Jesus suarede met sactmodighed/

Huad du vilt giøre ieg fuld vel veed/

Det skal fuldkommis om mig er spaad/

At Menniskens Søn skal bliffue forraad.

Judas gick bort fra Guds samfund/

Bad Jøderne gribe Jesum samme stund/

Jesus met sine Discipler opstod/

J Vrtegaarden suetis hand Blod.

Der bleff hand greben bunden oc baard/

De ledde hannem for en Dommere haard/

Annas spurde at/ hui komst du hid/

Huad haffuer du lærd/ huad er din Jid?

Min Lærdom haffuer ieg spred saa vijde/

Jeg suarer ey mere paa denne tid/

Spør andre at huad ieg monne lære/

Beuisis kand det sant at være.

Hand handet oss iose na fremmeds hnd/

Maenhus sio nannem ved sit kinabeen/
Føye bedre din Ord oc vær ey seen/
Skalt du saa suare min naadige Herre?
Tie quær eller du skalt fare verre.
De ledde hannem som de kunde nest
Alt til Caipham den ypperste Præst/
Der slog oc støtte hannem all den Skare/
Oc spyttte hannem i hans Ansigt klar.

75r

|Da lidde den Herre stor spot oc skam/
Hand kom siden for Pilato fram/
Der robte Jøderne som de kunde mest/
At hand strax maatte bliffue kaarsfest.

Folckit haffuer hand forførd met vold/
Forbiuder at giffue Keyseren told
Oc anden Skat/ kaller sig Guds Søn.
Thi bør denne Død at være hans løn.

Forbiuder hand eder at giffue Skat/
Til Dommer aff Keyseren er ieg sat/
Binder hannem met Reb oc haarde baand/
Faar hannem Herodes i sin haand.

Huad Ræt hand siger/ skulle i hannem gøre/
Hand skal hannem kiende wret at føre.
Herodes holt hannem for spe oc spot/
Met sine Tienere som de formaatte.

Leder hannem heden baade skøt oc brat/
Oc siger Pilato gode nat.
Pilatus tog hannem til sig igen/
Sled aff hans hud oc gjorde hannem meen.

Hans Blod det vdrant da saa vide/
For oss vilde hand den pine lide/
Alt fra hans Hoffuit oc til hans Fod/
For oss gaff hand sit dyrebar Blod.

Pilatus hannem siden krunes bød/
Hans hierne alt offuer hans øyne flød/
75v Jt Rør fick hand hannem i sin haand.
Beskuer eders Konning aff Jødeland.

Der hand stod blodig fra taa til top/
Jt Purpur klæde hengis paa hans krop.
De bøyde deris hoffuit/ men hannem til spe/
Est du vor Konning/ da maattu lee.

Eya skalt du vor Konning være/
En Kongelig Spir bør dig at bære.
Malchus gick frem saa høyt hand lo/
Saa hart hand Jesu kindben slo.

Pilatus taler aff sin forstand/
Jngen skyld finder ieg hoss denne Mand.
Men Jøderne robte som de kunde mest/
Tag bort oc lad hannem bliffue kaarsfest.

Hand vil være offuer oss Jøder alle
En Konning/ saa lader hand sig kalde/
Spør Keyseren at hand vndkommer saa/
Stor vrede foruist kaster hand dig paa.

Pilatus gaff sig siden til tom/
Gaff offuer vor Herre den falske dom/
Sine hender tode hand/ oc bød
Jesum henfør is til Kaarssens død.

Wbeuaren vil ieg der være met/
Kaarsfester hannem paa Hoffuitpande sted/
De robte/ Gud lade denne Mands blod
Komme offuer oss oc vore Børn imod.

76r |Pilatus loed scriffue Dødsens sag/
Oc legge det Kaarss paa Jesu bag.

Huo natuer siigt nørt/ nuo natuer siigt seet/
At nogen paa Jorden vaar saadant veedt.

De droge hannem siden at gaden fram/
At alle skulle see hans last oc skam.
De gode Quinder felder for hannem taare/
Hans suare pine de ynckede saare.

Græder for eder men i kunde see/
Oc for eders Børns store nød oc vee/
Som eder oc dem monne stande for/
Oc end snart komme skal obenbar.

De toge tre Nagler paa en sted
Oc feste Jesum til Kaarssit met/
De Saar hand da fick teede hand
Der hand opstod/ for Quinde oc Mand.

Den tid hannem vaar all Verden imod/
Hand nøgen oc blodig paa Kaarssit stod.
O Himmelske Fader hør nu min bøn/
Giff dem ey effter deris tieniste løn.

Den Røffuer som hengde paa venstre side
Hand vilde ey effter Guds venskab bide/
Est du Guds Søn/ da stig her ned/
Wi tørffue din Guddoms naade ved.

Den anden som hengde paa høyre haand
Hand sagde/ Tije quær du vsle Mand/
|Baade ieg oc du haffue ilde giort
Mod Gud/ siden wi vaare fødde paa Jord.

Til Gud robte hand i samme tid/
O Herre Jesu vær mig nu blid/
Lad mig gaa ind vdi dit Rige/
For ieg kand Døden ey nu vnduige.

Den tredje som hengde paa den tredje side

Da sagde Jesus/ J dag visse iig
Skalt du i Paradiss være met mig/
Din Siel skal ey mere taale nød/
Jeg lider for dig den haarde død.
O Quinde besee din kiere Søn/
Her henger hand høyt/ kant du det skøn/
Jnduortis oc vden lider hand tuang/
Thi kallis denne Fredag være lang.

Jt Ledemod er ey paa hans krop/
End fra hans fod oc til hans top/
Som ey taal bitter nød oc vaande.
See her huor ynckelig monne hand stande.

Met suøber oc riss hans hud er flengd/
Hans krop er nu paa Kaarssit hengd/
Det samme som føddis aff dig saa klar/
Som Solen skinner igennem it glar.

Monne ieg være nogit Menniske lig/
Vng eller gammel fattig eller rig?
En Orm som huer mand reddis faar
Lignis ieg/ som paa Kaarssit staar.

77r

|Mine senner oc Aarer haffue ract sig vd/
Aff mig er reffuit baade kiød oc hud/
Mit Blod er mig nu rundet fra/
For alle maa ieg her nøgen staa.

Den sorrig gaar mig nu mest til meen/
Min Moder seer ieg her staa allene/
Johannes tag hende/ forsee hende vel/
J Moders sted holt hende met skel.

Hand maatte vel robe Oui oui
Heli Lama Sabathanj/
O Himmelske Fader haffuer du mig glemt
Min Siel hun vel hoss dig er giemt.

O Fader hui hører du ey min røst/
J saadan nød/ oc giffuer mig trøst?
Jodut huad vee i Sielen staar
Før liffruit faar ende hun aldrig forgaar.

Paa Kaarssit talede hand det femte ord/
Som hand den tid til sinde vord/
Mig tørster nu saare aff hiertens grund/
Suag er min krop/ tør er min mund.

Det er fuldkommit om mig er spaad/
Oc scrifften er nu til rette gaaed/
At Menniskens Søn skulde taale tuang/
Oc pinen skulde hannem vorde lang.

Hand sagde/ Fader vdi din haand
Befaler ieg nu min manddoms Aand/
|Det du mig bødste det haffuer ieg giord/
Fuldkommit haffuer ieg din villie oc ord.

77v

Hand bøgede strax sit hoffruit ned/
All Verden gaff sig saare der ved/
Jorden hun skalff den samme tid/
Solen mørcknit offuer Verden viid.

O Menniske tenck paa Jesu død/
Som dig haffuer frelst aff synd oc nød/
For Adam hand haffde ilde giord/
J Paradiss brød vor Herris ord.

Jeg tacker dig Jesu for din død/
Skil mig fra pine oc Helffuedis nød/
Jeg beder dig Herre naar ieg opstaar/
Giff mig den glæde der ey forgaar.